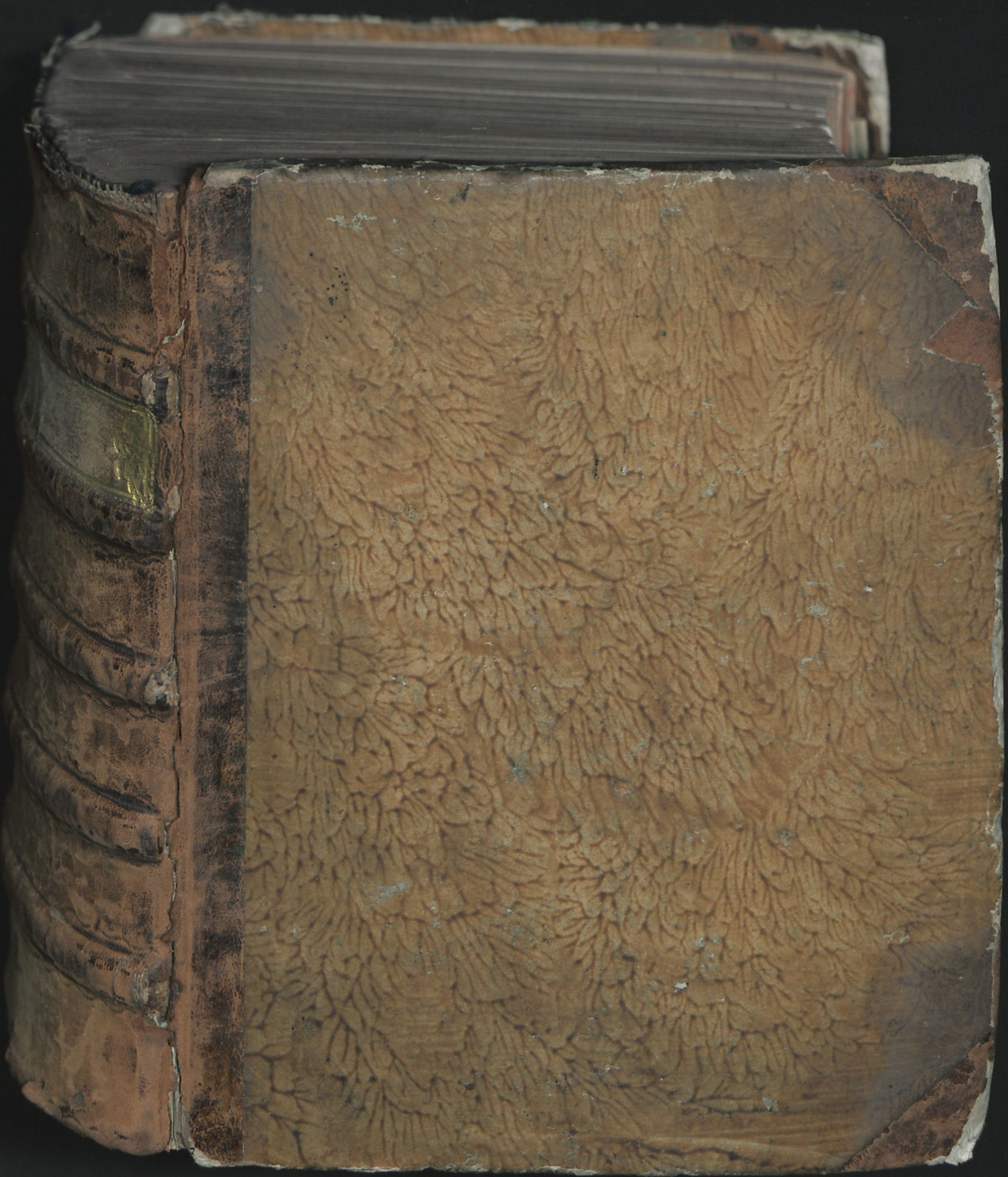

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0001-7

Pd. 42.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0002-2

Die 2 Decembris, Anno MDCCLXXIV.
à medio 9 usque ad medium 11.

IN AUDITORIO NOVO JURIDICO
INTRA
COLLEGIUM Ssmæ TRINITATIS.

EXERCITIUM JURIDICUM
TENTAMINI PRO GRADIBUS
PRÆMITTENDUM,
PROPOSITIS EX JURE VARIO THESIBUS,

QUAS

PRÆSIDE ME

GEORGIO CHRISTOPH. NELLER,
J. U. D. & ad Ss. Theologiæ Doctoratum admiſſo, Ss. Canonum Profeſſore ordinario, inſignis Collegiatæ ad S. Simeonem Canonico Capitulari ex ordine octo presbyterorum, Reverendiſſimi & Sereniſſimi Domini Archiep. Trevir. S. R. I. Principis Electoris Conſiliario intimo & Examinatore ſynodali &c.

DEFENDET

NOBILIS, ORNATISSIMUS ac *PERERUDITUS*
D. JOANNES PETRUS REUL, TREVIR,
AA. LL. & Phil. Magiſt., Juris utriusque Emeritus, S. R. I. publici, Hiſtoriarum, & Praxeos Auditor.

Auguſtæ Trevirorum, typis ESCHERMANNIANIS.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0003-8

OPPUGNANTES.

Reverendi, Religioſi, ac perquàm eruditi Patres,

DOMN. NICOLAUS GLABUS, de Lyſurâ,

DOMN. DAVID COCHEMS, Confluus,

Celeberrimi Monaſterii B. M. V. de Clauſtro in Himmerodio ſacri Ord. Ciſterc. Profeſſi, Juris utriusque Auditores.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0004-4

ÆX JURE GENTIUM.

TEXTUS.

FURTUM *lege naturali* prohibitum eſt admittere. §. 1. *Inſt. de oblig. q. ex delict.*, *ex l.* 1. §. 3. *ff. de furt.* Conſentit l. 42. ff. de V. S. *furtum naturâ turpe eſt.*

SCHOLIA.

I. *Quâ* lege *naturali?*

℞. Eâ, quam *ratio naturalis inter omnes homines conſtituit*, quâque *omnes gentes* utuntur.

II. Sic, ut furtum *naturâ*, non *moribus duntaxat*, ſit *probrum.*

III. Sive *minutum* ſit, ſive *magnum.*

IV. Etiam in ſtatu *primævæ*, quæ dicitur, *communionis.*

V. Non ſolùm in *gravi*, ſed etiam *extremâ* neceſſitate; neque enim hæc aufert dominium, vel communionem reducit rerum.

VI. Adeò autem malum eſt, ut nec Dei permiſſione licitum fieri poſſit; non obſtante *Cap. 8. de divort.*

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0005-9

EX JURE CANONICO.

Continuatio Tituli XXXVIII. Libri V. Decretalium.

LII. Poſt Caſus *Metropolitano Trevir.* reſervatos utile putamus ſcholæ canonicæ fore, ſi progrediamur ad eos, qui *Comprovincialibus ejusdem Epiſcopis* reſervati exiſtunt, exemplo Moraliſtarum, qui ſuis libris variarum Diœceſium reſervationes inſeruerunt. Sunt autem *Metenſes*, qui ſequuntur, anno 1763 in ſynodali archipresbyterorum, i.é. Decanorum parochis præpoſitorum, conventu per R'mum, Illmum, & Excell'mum D. LUDOVICUM JOSEPHUM DE MONTMORENCY-LAVAL S. R. I. Principem, præſidentem, unà cum ſuccinctis notis promulgati; poſtquam intellexerat, à Confeſſariis deſiderari *novam* eorum *expoſitionem.* His noſtras charactere, quem vocant curſivo ſubjiciemus, ſive remiſſiones, ſive exegeſes.

„ *Caſus reſervati ſummo Pontifici.*

1. „ Exuſtio procurata *templorum*, aut *domorum profanarum*, ſi in-
„ cendiarius ſit *publicè denuntiatus.*

„ *Nota* 1°. Non reſervatur exuſtio, *caſu* (licet forſan *peccaminoſo*)
„ aut *jure belli* procurata.
„ *Nota* 2°. Reſervatur etiam *exuſtionis juſſio*; cùm ſit *vera* exuſtio-
„ nis *procuratio.*
„ *Nota* 3°. Incendiarius *publicè denuntiatus* ille eſt, qui *nominatim*
„ declaratus eſt excommunicatus ùt author incendii.

REMISSIO, & EXEGESIS.

De hoc papali caſu repete à nobis expoſita in Exercitio 2 Decemb. 1771. §. 35 & 36, ut videas, *Metenſem* reſervationem inſtitiſſe quidem generali tenori *cap. 19 de Sent. excom.*, attamen cum reſtrictione ad *domos*; quales non cenſentur diætulæ, caſæ, tuguria, pergulæ, horrea, ſtabula, lobia. Exuſtio *ſola doloſa*, non etiam *culpoſa tantùm*, inducit hunc caſum. Jus belli *aliquando*, non *ſemper*, exuri *templa*, domosque profanas ſinit; hinc impium ſui in rebus bellicis ſecretarii ſtatûs, marchionis de *Louvois*, juſ-

ſum, an. 1688 exurendi Palatinatum cum nobiliſſimis templis cathedralibus Spiræ atque Wormatiæ, damnavit Rex chriſtianiſſimus *Ludovicus XIV*, damnabit æterna poſterorum memoria. Sanè religio templorum gentilibus etiam belliducibus inſpiravit eis parcendi conſilium. vid. *H. Grot. de J. B. & P. lib.* 3. *cap.* 12. *§.* 5.

2. „ Simonia *realis* in *ordinibus* & *beneficiis*, & *confidentiæ*, ſi ſint „ *publicæ*.

„ *Nota* 1° Per *publicum* hìc intelligimus, *quod in judicio probatum*, aut *ſaltem ad forum contentioſum deductum eſt*.

Nota 2°. Præſens reſervatio ad mediatores extenditur per Bullam: „ *Cùm deteſtabile*.

„ *Nota* 3°. Ad *Simoniam realem* requiritur *ex una parte* ordinis colla„ tio, aut beneficii adeptio, aut ſaltem jus ad illud per præſentatio„ nem, & *ex altera* ſolutio pretii conventi, vel ſaltem partis illius.

„ *Nota* 4°. Ad *confidentiam reſervatam* requiritur & ſufficit adeptio „ beneficii, & conventio, aut de ejus retroceſſione, aut de penſio„ nis absque legitimo Superiorum conſenſu ſolutione.

REMISSIO, & EXPLICATIO.

De ſimonia in *ordinibus* & *beneficiis* reſervata vide Exercit. 2. dec. 1771. § 36. n 8. Bulla: *Cùm deteſtabile* eſt *Extravag.* 2 *de Simon. int. Com.* Pauli II, quæ tam *occultis* quàm *manifeſtis* Simoniacis ſive principalibus, ſive mediatoribus, excommunicationem infligit reſervatam; quin tamen, ùt jacet, ex toto à Metenſibus Episcopis fuerit acceptata, propter reſtrictum: *ſi ſint publicæ*. In notando 3 Excellmus D. Reſervans aut ſecutus eſt multorum Theologorum & Canoniſtarum opinionem, qui ad incurrendas *Simoniæ realis* pœnas requirunt *hinc inde* factam dationem mercis & pretii *copulatim*, aut certè aliter noluit fore *caſum Papæ reſervatum*, ſi unusquisque, pactum Simoniacum *etiam pro ſuâ ſolùm parte* implens, pœnam ſeorſim contraheret juxta alios DD.

Quoad *confidentiam Simoniacam* extant in *Tomo* 2 *Bullarii Romani* conſtitutiones, pag. 128 *Romanum Pontificem* Pii IV, publicata 4 Decembr. 1564, & pag. 302 *intolerabilis multorum perverſitas* S. Pii V. 6 Aug. 1569. public.

3. „ *Occiſio* ſeu *mutilatio* membrorum cujuscunque in *ſacris ordinibus* conſtituti.

„ *Nota* 1°. Reſervatio ſupponit, occiſum aut mutilatum non fuiſſe „ *degradatum*, nec *ignotum*.

„ *Nota* 2°. In præſenti caſu *ſimplex digitus* pro *membro* ſumi non poteſt.

4. „ Percuſſio *Epiſcopi*, ſeu alterius Prælati.

„ *Nota* 1°. Simplex *Paſtor* non poteſt hìc per *Prælatum* intelligi.

„ *Nota* 2°. Prælatus percuſſus *notus eſſe* debet, nec *degradatus*.

EXEGESIS.

Hi 3 & 4 caſus limitant generales terminos canonis Lateran. *ſiquis ſuadente*, de quo in Exercitio prædicto §. 35, reſpectivè ad occiſionem, mutilationem, & percuſſionem, non *quorumcunque* clericorum vel monachorum, ſed partim *conſtitutorum in Sacris*, partim *Prælatorum*. Hinc iterùm apparet *Epiſcoporum poteſtas*, introducendi caſus reſervatos, vel non, in ſuas diœceſes, vel etiam vigori introductorum non ſuccurrendi per inhæſivum præceptum contra deſuetudinem, etiamſi eos Papa cum generali Concilio ordinârit. *Simplicem* animarum Paſtorem non eſſe hìc *Prælatum* declaratur; quia hoc nomine venit, qui *ſaltem minorem in clero prælationem* habet, ùt ſic nuncupatæ Chriſtianitatis *Archipresbyter*, ſeu *Decanus*, & *Plebanus*, arg. *cap.* 1. *de ætat.* & *cap.* 1. *ne cler. vel monach.* in 6. Non autem *ſimplices canonici*, tametſi capitulares in cathedrali, quia nec canonicâ nec vulgari loquelâ ſunt *Prælati*, arg. *cap.* 11. *de reſcript* in 6; neque officia in choris, ſi ex ſe non tribuant præcedentiam, ùt in multis eccleſiis officia Theſaurarii, Scholaſtici, Cantoris. Inter *regulares Prælatos* indubiè venient Præpoſiti & Priores perpetuati illi, qui ſunt de monaſterio *primi*, licet fuerint tantùm *Abbates commendatarii*, aut abbatiali dignitate non fulgeant. Credimus tamen, caſum iſtum indigere psoximiore interpretatione, quàm ſit illa ſuprà data *in terminis negativæ particularis*: quid enim? an nomine *Prælati* intelligi quoque voluit *Deſinitor* alicujus Capituli ruralis, cùm non ſit *ſimplex Paſtor*? an quilibet *mendicantium* religioſorum *ad tempus* Superiores? an *nonmendicantium* Priores *clauſtrales*?

5. „ Delatio armorum ad partes infidelium.

„ *Nota*: Sola *armorum* delatio hìc reſervatur; licet aliunde *omne* „ *genus auxilii* prohibeatur.

EXEGESIS.

Caſus *Bullæ Cœnæ* ſeptimus non reſervat *ſolam armorum*, ſed & *aliorum uſui bellico idoneorum* ad Turcas aut alios Chriſtiani nominis hoſtes *delationem*: nec non revelationem eorum; quæ ad ſtatum Chriſtianæ Reipublicæ pertinent. Omne auxilium ſeu conſilium prohibent *cap.* 12 *&* 17 *de Judæis*, & *Clem.* 1. *eod.* Reflecte ùt ſuprà. Cæterum hæc reſervatio non videtur ampliùs cadere in noſtra tempora, utpote originem ſuam ducens à *bellis ſacris Cruciatarum* pridem ceſſantibus; dum intereà Chriſtiani Potentatus plurimam partem pacificè vivunt cum Turcis & aliis Mahometanis, ſi non paces, ſaltem treugas, iiscum de tempore ad tempus ineuntes & renovantes.

6. „ Falſificatio bullarum ſeu literarum ſummi Pontificis.

„ *Nota.* Ad reſervationem requiritur, ut literæ falſificatæ *nomine*
„ *ſummi Pontificis* inſcribantur.

EXEGESIS.

Detrahitur ergò hic *generalitati* reſervationis ſextæ *bullæ Cœnæ*, in falſificantes literas Apoſtolicas, aut *ſupplicationes à quocunque authoritatem habente ſignatas*, aut falsò fabricantes literas Apoſtolicas. Vid. ſæpè dict. Exercit. §. 35. not. 1. *caſu quinto* reſervato in Concilio provinciali Trevirenſi de an. 1227.

OBSERVATIONES.

„ *Circa caſus ſummo Pontifici reſervatos.*

„ I. Plures ſunt *alii caſus* reſervati *ſummo Pontifici*; ſed illorum reſer-
„ vatio in noſtrâ diœceſi *aut nunquam viguit, aut lapſu temporis*
„ *vigere deſiit.*

„ II. Omnes caſus *Papales* annexam habent *cenſuram:* cúmque *propter*
„ *illam ſolam* reſerventur, cenſurâ ſemel ſublatâ, omnis confeſſa-
„ rius poteſt ab eis abſolvere, *niſi ſint aliunde* ab Epiſcopis *reſer-*
„ *vati.*

„ III. Quicunque poteſt abſolvere à *caſibus* ſummo Pontifici *reſervatis*,
„ poteſt ſimul abſolvere à *cenſuris* hiſce caſibus annexis.

„ IV. Caſus reſervati ſummo Pontifici, *ſi ſint occulti*, facti ſunt *caſus*
„ *Epiſcopales* per Concilium Tridentinum *ſeſſ.* 24. *cap.* 6. *de reform.*
„ Et hìc per *occultum* intelligimus, *quod nondum ad forum con-*
„ *tentioſum delatum eſt.* *

* Exegeſis rectior eſſe videtur, quòd Epiſcopus *vi Tridentini* poſſit *abſolvere* in foro conſcientiæ ab illis *caſibus* Papæ *reſervatis*, *qui non ſunt in publico manifeſti*, ſive delati jam fuerint ad tribunal fori, ſive nondum; neque enim exceptio, quæ de *diſpenſatione* ſuper *irregularitatibus* d cap. 6. antecedit - *exceptis aliis deductis ad forum contentioſum*, repetenda eſt in ſecundo verſiculo, ubi agitur de *abſolutione à cenſuris*, & abſolutè dicitur: *liceat Epiſcopis in quibuscunque caſibus occultis ... in foro conſcientiæ gratìs abſolvere impoſitâ pœnitentiâ ſalutari.*

„ V. Ipſimet *caſus publici*, ſummo Pontifici reſervati, habendi ſunt
„ *quaſi caſus Epiſcopales*, vi generalis conſuetudinis, reſpectu pœ-
„ nitentium, qui non poſſunt ſummum Pontificem adire, quales
„ vulgò cenſentur *pauperes*, *ſenes*, *infirmi*, *filiifamilias*, *mulieres*,
„ *monachi*. *

* Hæc conſuetudo imitatur *capp.* 11. 13. 26. 58. *de Sent. excom.*, recenſentia illos clericorum percuſſores, qui nec Domnum, nec Legatum Apoſtolicum tenentur accedere, ſed poſſunt ab Epiſcopo abſolvi. Monachis hactenùs accenſentur Clerici *in communi viventes*, e. g. Alumni Seminariorum. *Cap.* 9. *de vit. & honeſt. cler.*

CASUS CANONICUS.

Titio viduo ſunt quatuor filii, fratres *Germani*, maternorum hæredes: *primus*, profeſſionem religioſam in ordine *Capucinorum* emiſſurus, *per viam teſtamenti* quoad ſua bona inſtituit *ſolum* quartum *fratrem* in ſæculo remanentem; *ſecundus*, ingreſſurus *Franciſcanorum* familiam per *donationem inter vivos* eidem *quarto ſoli* relinquit ſuam portionem: tertius, apud *Minoritas* profeſſurus, *ſub formâ ultimæ voluntatis* hæredes ſcribit patrem, & fratrem: ſuccedit trium eodem tempore profeſſio.

Q. 1. Cujus fratris religioſi diſpoſitio per iſtam firmatur? ℞. Solius *ſecundi*.
Q. 2. Quis ergo reliquorum bona capiet? ℞. *Primi* pater ſolus, *tertii* FF. Conventuales, ſalvo patri uſufructu.

EX JURE CIVILI.

Ad Tit. XXXIV. lib. III. Cod.

I. Celebris *l.* 2. *h. t.* ait: *Si aquam per poſſeſſionem Martialis*, eo ſciente, *duxiſti*, *ſervitutem*, exemplo rerum immobilium, *tempore* quæſiiſti. Secus foret, *ſi ante id ſpatium*, i. e. lapſum decennii, ejus uſus ducenti interdictus eſſet. Eſtne ergo *ſcientia & patientia Domini* ad acquirendam quaſi uſucapione ſervitutem *neceſſaria*. ?

℞. Neg. *Arg. l. fin. in fin. C. de præſcript. long. temp.*

2.

II. *Sufficítne* verò *ſcientia & patientia Domini* ſe ſolâ?

℞. Neg. potuiſſet enim ille hoc pati *quaſi precario*, vel *ex familiaritate viciniæ*, ſicut favetur ſæpe vicinis aqua haurienda ex puteo noſtræ domûs vel agri, ſine animo acquirendi vel contrahendi hinc inde ſervitutem, quo caſu ſervitus non conſurget. *l.* 17. *ff. Commun. præd.*

III. Requiritur ergò *quaſi-poſſeſſio* ex parte ducentis *l.* 10. *ff. ſi ſervit. vindic.* i. e. ductio aquæ per alienum fundum *pro ſuo jure*, ita, ut ducens bona fide credat, *jus ſibi eſſe aquæ ſic ducendæ l. fin. ff. Quemadmod. ſerv. amitt.*; veruntamen *neceſſe ei non eſt docere de jure*, vel titulo, *quo ſibi conſtituta ſit aqua.* d. l. 10.

IV. At, *deficiente titulo*, requiritur *vetuſtas*, l. 1. §. ult. l. 2. princ. & §. 1. ff. de aqua & aquæ. Cur ergo *d. l. 2. Cod. de ſervit. & aqu.* ſufficit *decennium* ſine *titulo* probando?

℞. Quia Martialis *ſcivit*, aquæductum *pro jure* duci â vicino, & paſſus eſt, *l.* 19. *ff. de aquâ & aquæ*,

Ad Tit. XXXV.

I. Ait l. 1. *Damnum per injuriam datum, immiſſo in ſylvam igne, vel exciſâ eâ, ſi probare potes, actione legis Aquiliæ utere.* Debuitne ſylva nec *matura* eſſe, nec *cædua*? Putat hoc gloſſa, alioquin exciſorem *furti & arborum furtim cæſarum* teneri autumans, per *l.* 1 & 27 §. 25. & 26. *ff. h. t.* Nos omittimus hanc diverſitatem propter *l.* 7. §. 2. *ff. arbor. furt. cæſ.*

II. Ambages *diverſorum* judiciorum, libellorum, & actionum in cauſis ad idem factum pertinentibus eſſe vitandas, docet *l.* 2. *h. t.* ubi; *actione legis Aquiliæ* inſtitutâ, ab eodem judice conſequar id, 'propter quod aliàs *interdicto quod vi aut clam* experiri per ſe debuiſſem, nimirum ob reſtitutionem aquæ, per iniuriam aliò derivatæ, in priorem ſtatum.

III. *L. fin. h. t.* concedit Aquiliam *utilem* ei, cujus depaſtæ ſunt *per injuriam* ſegetes; quanti verò hæ æſtimabuntur?

℞. Quanti meſſis vicinorum ejuſdem metri agrorum fuerit.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0011-2

Ad Tit. XXXVI.

I. Res, quæ in familiâ erciſcundâ non fuit diviſa *per ignorantiam*, adhuc cadit in judicium erciſcundæ. *Arg. l. 4. C. de jur. & fact. ignor.*

II. Non autem res, quæ *ex conſenſu* hæredum *relicta* fuit *indiviſa*; nam ad ejusmodi utemur judicio *communi dividundo.*

III. Atque hæc eſt genuina ſententia *l. 1. h. t. princ.* dicentis: *ſi non omnem paternam hæreditatem* ex conſenſu *diviſiſti, judicio familiæ erciſcundæ experiri potes.*

IV. Quam, ne ipſa cum *l. 20. §. 4. ff. eod.* confligat, fruſtrà de *extrajudiciali diviſione* intelligunt; cùm ſive *extra judicium* placuerit rem aliquam indiviſam manere, *communi dividundo* de hac agi debeat; quia familiæ erciscundæ, ſive judicio ſive negotio, tantùm ſemel eſt locus.

V. Ad *l. 24. h. t.*, re & famâ difficilem, rectè notavit num. 5. Iaſon, hic eſſe textum *expreſſum & inevitabilem, quòd* filius *gravatus fidei commiſſo, etiam non puro & ſtatim*, ſed *in eventum alicujus conditionis*, relicto, non detrahat *duas quartas*, *unam ratione legitimæ*, aliam *ratione trebellianicæ*, contra *communem opinionem* & Legiſtarum & Canoniſtarum, *quam totus mundus obſervat de conſuetudine.* Et num. 8. ex Paulo de Caſtro, *quòd iſta opinio de jure eſt falſa*, tamen de conſuetudine approbata eſt tenenda, ita, ut fruſtra ſit ultra diſputare.

CASUS CIVILIS.

Eſt ſusceptor tributorum, qui *præſtituto ſibi tempore* accuratam collectarum pecuniarum rationem cum earundem repræſentatione reddit, ſed *ante terminum* partim per cambia auri in monetam argenteam, partim per mutua & interuſuria, lucratur.

Q. Cui lucretur?

℞. Ærario reipublicæ, non ſibi. *l. 1.*, quæ â Conſtantino A. prid. Non. Mart. a. 325. data eſt Treviris, C. *de his, quæ ex publicâ collatione illata ſunt, non uſurpandis*, *l. 1. & 2.* C. *de his, qui ex publ. rationib. mutuam pecuniam acceperunt.* Conſule *Laymannum* theol. moral. tom. 1. lib. 3. tract. 4. cap. 19. n. 5., & cap. 29. n. 4.

EX

EX JURE PUBLICO S. R. I.

I. Philippus *Beroaldus* ſenior, ſæc. XV & XVI. celeberrimus elegantiorum literarum Profeſſor Parmæ, Pariſiis, & Bononiæ, ubi natus eſt & defunctus, in Commentariis L. *Appuleji Afri* *MAXIMILIANUM* I. vocaverat *Imperatorem GERMANORUM*:

II. Quidam cauſarum patronus Bononienſis, dum hoc caperatâ fronte legerat, *miror*, inquiebat, *quòd Beroaldus, qui omnes omnium doctrinarum libros, & pontificias & cæſareas leges vidit, adhuc ignorat, aut certè ſe ignorare ſimulat*, Maximilianum, non *Germanorum*, ſed *Romanorum* Imperatorem nuncupari ab eruditis: *an pudet facere Beroaldum, quod non pudet Pontificem maximum, ac omnes totius Chriſtianæ Reipublicæ Principes ac Reges, à quibus ſemper* Romanorum, *non autem* Germanorum *Imperator vocatur?*

III. Significavit hoc anno 1500 idib. Febr. præceptori illi ſuo devotus quondam ſcholaris Thomas *Wolphius*, Argentinenſis, tunc juris ſtudio Bononiæ vacans, poſteà juris pontificii in ſua patria interpres, amicis literis rogans eum, ut quâ ratione ductus ſit, reſponſione in formâ arguente oſtenſibili ſibi aperiret.

IV. Reſpondit Beroaldus: *Quòd amicus tuus ſtomachari viſus eſt, propterea, quòd Imperatorem dixi* Germanorum, *non* Romanorum, *nihil eſt, quod ob id ſtomachetur; cùm ego in ſcribendo ſecutus ſim REM, non VERBA.*

V. Proſecutus eſt: *imò ut noris apertiùs mentem meam, ego cenſeo honorificentius eſſe, Imperatorem* Germanorum *dici, quàm* Romanorum; *cùm hoc ſæculo Nobilitas Romana decoxerit, fæce & quisquiliis ſuperſtitibus; Germania verò ſit viris, opibus, magnitudine florentiſſima.*

VI Et porrò: *præterea vocare* Regem Romanorum *eum, qui* Germanis *imperet, credidi convenire ambitioſis, non ſimplicibus ſcriptoribus: habeo perſuaſiſſimum, ſacratiſſimum Maximilianum non libentiùs audire, ut dicatur & ſit* Imperator Germanorum, *quàm* Rex Romanorum, *cùm alterum nomen reipſâ fulciatur, alterum titulo tenùs blandiatur.*

VII. Ultimò claudit: *Denique ſi ita mavult amicus tuus, meus, noſter, per imprudentiam incuriámque id dixi, cùm id horæ, quâ illa condebam, mens hiſtorica magis negotia quàm verba perpenderet: lapſus itaque ſum verbo, ſed eo verbo, quod haud dubiè ſit ignoſcibile. Ego Imperatorem maximè veneror; imò ùt tu quoque nôſti optimè, nullus eſt hâc tempeſtate inter celebriores profeſſores, qui Germaniam Germanósque omnes perinde laudet, amet, amplectatur, ac BEROALDUS tuus &c. Vale & illi Cauſidico tuo famigerabili me commenda.* Ex Larario literario. Extat in calce Benevenuti *de Cæſar. vitis*, per Thomam *Wolphium* A. C. MDV. editi.

VIII. Vides hìc 1.) quòd Maximilianum I. *Beroaldus* ultimò vocaverit ſine addito *Imperatorem*: ſecutus eſt *vulgarem* loquendi *modum*, quo hodieque utimur; nemo enim *Regem* appellaret glorioſiſſimè regnantem JOSEPHUM II., ſive *Germanorum* ſive *Romanorum* ſubaudiri vellet, ſed *Imperatorem*.

IX. Vides 2.) quòd caverit ſibi *Beroaldus*, ne eundem *Maximilianum* vocâſſet *Romanorum Imperatorem*, etiam poſt admonitionem cauſidici duntaxat eum appellans *Regem Romanorum*. Rectè illud, ſcribente Benevenuto de Maximiliano: *ad hunc usque annum, qui eſt MDV. à Natali Chriſti, nondum Romæ coronam accepit Imperii; dicitur tamen in Italiam hac de causâ venturus.* Ideò tunc adhuc ipſe *Maximilianus* ſeſe tantùm ſcribere ſolebat: **Maximilian von Gottes Gnaden Römiſcher König, allzeit Mehrer des Reichs.**

X. *Romanorum* verò *Imperatorem* ante annum 1508 ſe non ſcripſit *Maximilianus*, quo profectus eſt versùs Italiam cum exercitu, accepturus Romæ à *Julio* II. coronam Romanam, negantibus tranſitum Venetis, *Julio* II. bullam mittente obviam, quâ titulum *electi Imperatoris* citra ſuſceptam coronationem Maximiliano *proprio motu* firmabat. Eundem titulum ipſi tum *Julius* tum *Leo X* in actis Concilii Lateran. V. continuaverunt: Oratorum cæſareorum verò alter in ſubſcriptionibus conſtanter retinuit, alter aliquoties ſolo *Romanorum Regis* titulo

(id

(id quod eum ſtudio feciſſe credo) aliàs autem *electi Imperatoris*, uſus eſt.

XI. Lapſus itaque per incuriam fuit *Beroaldus*, dum eum jam priùs vocaverat *Imperatorem*, & quidem *Germanorum*; cùm Germania de ſe tantùm ſit *Regnum*, non *Imperium*, & propriè dicendum ſit: *ſacrum Romanum Imperium nationis Teutonicæ*. Das Heil. Römiſche Reich teutſcher Nation. Corrector cauſidicus autem magis erravit, prætendens an. 1500., *Maximilianum* jam debuiſſe vocari *Romanum Imperatorem*.

XII. Peccavit tamen *Beroaldus* reſpondendo, nomen *Regis Romanorum*, *reipsâ* non fulciri, ſed *titulo tenùs* blandiri; cùm Rex Germaniæ quâ *Romanorum Rex*, in Imperatorem promovendus, hoc ipſo *jura majeſtatis* exerceat in regno Italiæ; quanquam *Imperii* jura (ſi *advocatiam* eccleſiæ tum Romanæ particularem, tum Chriſtianæ generalem excipias) ante coronationem Papalem *in Romanos* exercere non poſſit.

XIII. Addit iſte titulus Regi Germaniæ, *licet nondum coronatione in Imperatorem promoto*, proëdriam, ante omnes Reges Chriſtianos in Aulâ Romanâ & Conciliis non-diſputatam.

XIV. Sed neque *illi* noſtro *Romanorum Regi*, qui vivente Imperatore à Germanis electus, & à Papâ agnitus fuerit, negari poteſt ſive *ex perſonâ propriâ Majeſtas*, ſive *ſeſſio ante Reges alios* actu regnantes: neque iſte princeps benè compararetur *Delphino* Franciæ.

XV. Quis autem Germanorum Imperatorum primus titulo *Romanorum Regis* uſus eſt, priusquàm Romæ coronatus eſſet? ℞. S. HENRICUS. vide *Hiſt. diplom.* Trevir. Tom. 1. pag. 353 in notis ad Breve *Benedicti* Papæ VIII, qui eum, adeò Romæ jam coronatum, adhuc appellavit *Regem Romanorum*.

EX JURE FEUDALI.

I. In primâ parte *cap. un. tit.* 30. *lib.* 2. *feudor*. Si fœmina habens feudum *ſine maſculis*, relictâ filiâ, deceſſerit, nec adſit pactum *ſpeciale*,

ut etiam ſuccedant filiæ, an filia relicta ſuccedat, diſſenſerunt Feudiſtæ veteres: nos accedimus parti *neganti*.

II. *Ex hoc & illud deſcendit*, ait ſecunda pars textûs, *clericum nullo modo in beneficium paternum debere ſuccedere, etiamſi, poſteaquam habitum religionis aſſumſerit, poſtpoſuerit. Idem in omnibus, qui habitum religionis aſſumunt ùt converſi. Hi enim nec poſteà in feudo ſuccedunt, & quod habent, perdunt.* Quomodo ex reſolutione *primi* casûs deſcendunt *ſecundus & tertius?* ℞. Sicut in primo fœmina filiæ cavere debuiſſet *ſpeciali pacto*, ita quoque *aſſumentes* habitum religionis, & clericus & converſus, reſervatione expreſsâ *in caſum regreſſûs ad ſæculum* ſibi proſpicere de feudo vel feudi ſucceſſione.

III. Non eſt autem accipiendus iſte textus *de apoſtatis ab ordine vel religione*; neque de *abſolutis à voto*; ſed de his, qui habitum clericalem aut monaſticum *vel aſſumunt*, licet per regulas eccleſiaſticas animum mutare poſſint.

IV. An quoad hoc mutavit aliquid S. Concil. Trid. *Seſſ.* 25. *de Regularibus cap.* 16.? ℞. Negat.

EX JURE CRIMINALI.

I. Div. Hadrianus reſcripſit, eum, qui hominem *non occidit, ſed vulneravit, ut occidat*, pro homicida damnandum, hócque *ex re* conſtituendum eſſe; nam ſi gladium ſtrinxerit, & in eo percuſſerit, indubitatè occidendi animo id eum admiſiſſe. *l.* 1. §. 3. *ff. ad l. Corn. de Sicar.*

II. Huic claro *juri communi* nequaquam repugnat *Carolina Nemeſis* art. 178.

III. Et ideò conſuetudo, quæ *ſemper* omnem mortis pœnam ſub obtentu *non ſecuti effectûs*, remitteret, eſt improbanda.

EX JURE TREVIRENSI.

I. Ordinationem Juris patrii de an. 1668 Tit. 17. art. 4. §. 12, quæ proximiorem conſanguineum, *venditioni præſentem nec contradicen-*

dicentem, à jure retractûs excluſit, rectiùs abrogavit Jus ſtatutarium poſterius de an. 1713. §. 23. in fin. Sonſten aber mag das bloſe Beyſeyn und Stillſchweigen denenſelben (gegenwärtigen Anverwandten) im gringſten nicht hinderlich ſeyn; nam regulæ juris 43. in 6. meritò præferri debuit arg. *l.* 8. §. 15. *Quib. mod. pign. ſolv.* & l. 39. ff. de *pignorat. act.*

II. Sed, cur ibidem retractui obeſt præſentia conſanguinei, emptionem venditionem conciliantis, aut teſtem ejus agentis, aut illi adeò ſubſcribentis, aut cognito pretio rei emptæ bibale compotantis, aut alium ejusmodi actum ibi gerentis, ex quo ejus voluntas & conſenſus prudenter inferri poſſet, ſi jus retrahendi ſibi non reſervaverit? ℞. Collato §. 15. cum d. l. 39, ſunt *juris interpretatione* conſentientes: adhæc ceſſat in hócce conſanguineo ratio juris; cùm non videatur ei triſte, rem extra familiam alienari.

III. Tutor autem, qui alienationi rei pupilli ſibi conſanguinei *authoritatem præſtitit*, per hoc à retrahando non prohibetur, non obſtante §. 21 Statutorum, ubi regula: *qui de jure communi nequit emere, is nec retrahere.*

EX HISTORIA CHRONOLOGIÆ.

Propoſitio.

De tabulis chronologicis non ſic loqui oportebat, tanquam ſi *à multis jam ſæculis* confectæ eſſent. *Ita Eximius P. Profeſſor* Berg tunc *S. J. in Examine Laterculi* Jacobi Gothofredi *indictionum XXIV, edit. Colon. an.* 1773. *pag.* 56.

Redarguitur. I.

Ex Tomo I operum impreſſorum Ven. BEDÆ, presbyteri Anglicani ex Ordine S. Benedicti, qui obiit Sæc VIII, ubi pag. 258 usque 300 exhibentur circuli decennovales *Dionyſii* abbatis Romani, & producuntur ab an. Chr. 1. in an. 1633.

Cyclus primus hic eſt:

Anni Domini.	NB. Indictiones	Epactæ.	Concurr.	Cycli Lun.	Decima quarta Luna.	Dies Dominicus Paſchæ.	Lun. ipſius diei	Litera Domin.
	3	0	4	17	Non. Apr.	4 id. April.	20	e
1	4	11	5	18	8 Kl. -	6 Kl. -	16	d c
2	5	22	6	19	Id. -	16 Kl. -	17	b
3	6	3	7	1	4 Non. -	7 id. -	20	a
4	7	14	2	2	11 Kl. -	10 Kl. -	15	g
5	8	25	3	3	4 id. -	2 id. -	20	f e
6	9	6	4	4	3 Kl. -	2 Non. -	19	d
7	10	17	5	5	14 Kl. Maj.	8 Kl. Maj.	20	c
8	11	28	7	6	7 id. Apr.	6 id. Apr.	15	b
9	12	9	1	7	6 Kl. -	2 Kl. -	18	a g
10	13	20	2	8	17 Kl. Maj.	12 Kl. Maj.	19	f
11	14	1	3	9	2 Non. Apr.	Non. Apr.	15	e
12	15	12	5	10	9 Kl. Apr.	6 Kl. -	17	d
13	1	23	6	11	2 id. -	16 Kl. Maj.	18	c b
14	2	4	7	12	Kal. -	6 id. Apr.	21	a
15	4	15	1	13	12 Kl. -	9 Kl. -	17	g
16	5	26	3	14	5 id. -	2 id. -	17	f
17	6	7	4	15	4 Kl. -	2 Non. -	20	e d
18	7	18	5	16	15 Kl. Maj.	8 Kl. Maj.	21	c

Nota I. Annus Chriſti 18, junctus *indictioni* 7, finit hunc *primum* cyclum, & *ſecundus* orditur per annum Chr. 19, indictionem 8: hinc in primo cyclo advertes hoc *irregulare*, quòd ad an. Chr. 14 ponat indictionem 2, mox verò ad an. 15 indictionem 4, omiſsâ, quæ mediare deberet, indictione 3. Idipſum facit cyclus *tertius*, anno Chr. 38 ponens indictionem 13; cùm tamen cyclus *ſecundus*, deſinens in anno Chr. 37, numeràſſet modò indictionem 11: omiſſa igitur fuit 12ma. Hinc porrò venit, ut in fine *primi* cycli magni, nempè an. Chr. 530, indictionem 10, & a. 531 indictionem 11 poneret, easdem verò repeteret in principio *ſecundi* cycli magni, nempe pro an. 532 ind. 10, & pro a. 533 indictionem 11. In quo poſtremo usque huc concordant Computiſtæ noſtri, non autem quoad *primum* cyclum magnum; nam in *ſecundo* decennovali ejus ordine ponunt pro capite annum Chr. 19 cum indictione 7, in *tertio* annum 38 cum indictione 11, in *quarto* annum 57 cum indictione 15, in *quinto* annum 76 cum indictione 4, in *ſexto* annum 95 cum indictione 8, in *ſeptimo* annum 114 cum indictione 12, Dionyſio jam habente 14tam, in *octavo* annum 133 cum indictione 1, in *nono* annum 152 cùm 5, in *decimo* annum 171 cum 9, in *undecimo* annum 190 cum 13, in *duodecimo* annum 209 cum 2, in *decimo tertio* annum 228 cum 6, in *decimo quarto* annum 247 cum 10, in

decimo

decimo quinto annum 266 cum 14, in *decimo ſexto* annum 285 cum 3, in *decimo ſeptimo* annum 304 cum 7, in *decimo octavo* annum 323 cum 10, in *decimo nono* annum 342 cum 15, in *vigeſimo* annum 361 cum 4, in *vigeſimo primo* annum 380 cum 8, in *vigeſimo ſecundo* annum 399 cum 12, in *vigeſimo tertio* annum 418 cum 1, in *vigeſimo quarto* annum 437 cum 5, in *vigeſimo quinto* annum 456 cum 9, in *vigeſimo ſexto* annum 475 cum 13, in *vigeſimo ſeptimo* annum 494 cum 2; denique in *vigeſimo octavo* & primi cycli magni ultimo annum 513 cum 6, & annum 531 cum 9 indictione, ut ſic anno 532 uno filo cohæreat indictio 10, quam & Dionyſius poſuit, cum *indictione* 4 *primi cycli magni*, *quâ natus eſt Chriſtus*, & idem filum indictionis 10, quæ agmen ducit ſecundi cycli magni, producatur per alios 28 cyclos in annum 1063, quo erat indictio 1, atque hoc continuo tractu & procurſu tertius cyclus magnus inchoetur anno 1064 cum indictione 2.

Nota 2. Quoniam igitur antiqui non erant contenti *cyclo*, qui dicitur *Dionyſianus*, magno *primo*; ideò leges in *cit. Tom. & libro Ven. Bedæ pag.* 301 circulos decennovales Dionyſianos, *quales ſecundùm ordinem annorum Domini ESSE DEBUERUNT.* Referuntur autem ſoli *duo primi* circuli cycli magni primi: en horum primum, ab anno Chriſti *tertio* incipientem, dum contra Dionyſianus, ùt ſupra videre eſt, initium ſumit ab *anno* Chriſti nati *primum antecedente*, cui *indictio* 3 reſpondet.

A. D.	Ind.	Epact.	Conc.	Cycli Lun.	Luna 14ta.	Dies Dominicus Paſchæ.	Lun. ipſius diei	Littera Domin.
3	6	0	1	17	Non. April.	8 id. April.	16	
4	7	11	2	18	8 Kl. -	3 Kl. -	19	
5	8	22	4	19	Idus -	14 Kl. Maj.	19	b
6	9	3	5	1	4 Non. -	3 Non. Apr.	16	
7	10	14	6	2	11 Kl. -	8 Kl. -	18	
8	11	25	7	3	4 idus. -	17 Kl. Maj.	19	
9	12	6	2	4	3 Kl. -	8 idus Apr.	21	b
10	13	17	3	5	14 Kl. Maj.	13 Kl. Maj	15	
11	14	28	4	6	7 id. Apr.	3 id. Apr.	18	
12	15	9	5	7	6 Kl. -	4 Non. -	21	
13	1	20	7	8	17 Kl. Maj.	10 Kl. Maj.	21	b
14	2	1	1	9	2 Non. Apr.	7 id. Apr.	16	
15	3	12	2	10	9 Kl. -	3 Kl. -	20	
16	4	23	3	11	2 id. -	13 Kl. Maj.	21	
17	5	4	5	12	Kl. -	3 Non. Apr.	16	b
18	6	15	6	13	12 Kl. -	7 Kl.	19	
19	7	26	7	14	5 id. -	17 Kl. Maj.	20	
20	8	7	1	15	4 Kl. -	2 Kl. Apr.	16	
21	9	18	3	16	15 Kl. Maj.	13 Kl. Maj.	16	b
Et Cyclus ſecundus incipit.								
22	10	0	4	17	Non. Apr.	3. id. Apr.	20	

Hæc ſeries *indictonum* rectiùs digeſta, atque ab *indictione* 4, quæ fuit an. Dom. 1., ſine ulla ſyncopa ad annum, quem vivimus, 1774 perducta eſt, numeratúrque VIIma. Collatis autem cæteris notis, præſertim *Epact. XI*, *Concurrente V*, *cyclo Lunari* 18, *& indictione* 7, cum ſchemate *Dionyſii*, ùtùt non penitùs conſonante, apparet, quòd hæc periodus Chriſti Natalem tribus anteverterit annis. Idem ven. *Beda* pag. 302 exhibet duos circulos decennovales primos S. *Cyrilli*, Epiſcopi Alexandrini poſt *Theophilum* patruum, vel avunculum, cyclo paſchali celebrem, Sæc. V., in quibus conſpiciuntur *indictiones*: ſic autem habet:

A. C.	Ind.	Epact.	Conc.	Cycli Lun.	Decima quarta Luna.	Dies Dominicus Paſchæ.	Lun. ipſius diei	Littera Domin.
3	6	0	3	17	Non. Apr.	2 id. April.	21	
4	7	11	5	18	8 Kl. -	6 Kl. -	15	
5	8	22	6	19	Id. -	16 Kl. -	16	b
6	9	3	7	1	4 Non. -	6 id. April.	20	
7	10	14	1	2	11 Kl. -	9 Kl. -	16	
8	11	25	3	3	4 id. -	2 id. -	16	
9	12	6	4	4	3 Kl. -	2 Non. -	19	b
10	13	17	5	5	14 Kl. Maj.	8 Kl. Maj.	20	
11	14	28	6	6	7 id. Apr.	5 id. Apr.	16	
12	15	9	1	7	6 Kl. -	2 Kl. -	18	
13	1	20	2	8	17 Kl. Maj.	12 Kl. -	19	b
14	2	1	3	9	2 Non. Apr.	Non. -	15	
15	3	12	4	10	9 Kl. Apr.	5 Kl. -	18	
16	4	23	6	11	2 id. -	16 Kl. Maj.	18	
17	5	4	7	12	Kal. -	6 id. Apr.	21	b
18	6	15	1	13	12 Kl. -	11 Kl. -	17	
19	7	26	2	14	5 id. -	id. -	18	
20	8	7	4	15	4 Kl. -	2 Non. -	20	
21	9	18	5	16	15 Kl. Maj.	8 Kl. Maj.	21	b

Sequitur decennovalis *ſecundus* S. Cyrilli, incipiens A. C 22. Ind. 10. Epact. o Concurr. 7. cyclo Lunari 17. Decimâ quartâ Lunâ, Non. April. Die Dominico Paſchæ 6 id. April. Luna 17.

Pag. 307 ſuccedunt ven. *Bedæ* tres cycli magni unà cum canonibus in cyclos Decennovales, in quibus tabulis conſtanter appoſitæ ſunt *indictiones* ab an. Chr. 1 usque 1595.

Redarguitur II

Per duos codices in pergamenâ ſcriptos, quorum alter ſervatur in bibliothecâ S. *Maximini Treviris* in formâ quartæ majoris ſub num. 210, à dorſo inſcriptus: *Hieronymus in epiſtolam ad Galatas*, qui cum aliis SS. Patrum tractatibus præmittitur.

Poſt

Poſt medium codicis incipit *Præfatio Dionyſii exigui* his verbis: *Domino beatiſſimo & nimium deſideratiſſimo Papæ, Petronio Episcopo, Dionyſius exiguus. Paſchalis feſti rationem.* Sequitur *Cyclus decennovalis*, SECUNDUM DIONYSIUM *abbatem ordinatus*, id eſt, ab A. C. 532 usque 1063 incluſum: hunc cyclum, inter tres magnos *ſecundum*, veteres nominabant *ſecundùm Dionyſium*. Eſt autem ven. *Bedæ*. Hanc partem excipit Calendarium, in cujus Kalendis Januariis ponitur: *Octava, & circumciſio Domini noſtri Jeſu Chriſti, & Natalis S. Martinæ uxoris Adriani.* Poſt Calendarium veniunt aliæ tabulæ temporum pro literis Dominicalibus cum regulis carminicis *Concurrentium*, & *Embolismorum*. Cyclus verò ſic orditur:

Anni Incar. Domini.	*Indictiones.*	Epactæ Lun.	Concurrentes.	Cyclus Lunar.	XIIII Luna paſchal.	Dies Dominicus Paſchæ.	Luna ipſius diei.
B DXXXII.	X	nullæ	IIII	XVII	Non. Apr.	III id. Apr.	XX.

Atque ita decurrit iſte Cyclus usque ad an. Chr. 1063 incluſum. Annos & Indictiones S. *Henrici* Imp. ita ſcribit:

A. C.	*Ind.*	Epactæ Lunar.	Conc.	Cycl. Lun.	XIIII. Lun. paſch.	Dies Dominica paſch.	Luna. diei.
ĀII i.e. 1002.	*XV.*	IIII.	III.	XII.	Kal. Apr.	Non. Apr.	XVIII.
ĀIII.	I.	XV.	IIII.	XIII.	XII. Kl. -	V. Kl. -	XXI.
B ĀIIII.	II.	XXVI	VI.	XIIII.	V. idus -	XVI. Kl. Maj.	XXI.
ĀV.	III.	VII.	VII.	XV.	IIII. Kl. -	Kl. April.	XVII.
ĀVI.	IIII.	XVIII	I.	XVI.	XV. Kl. Maj.	XI. Kl. Maj.	XVIII.
ĀVII.	V.	Nullæ	II.	XVII.	Non. April.	VIII. id. Apr.	XV.
B ĀVIII.	VI.	XI.	IIII.	XVIII.	VIII. Kl. -	V. Kl. -	XVII.
ĀVIIII.	VII.	XXII.	V.	XVIIII.	Idib. -	XV. Kl. Maj.	XVIII.
ĀX.	VIII.	III.	VI.	I.	IIII. Non. -	V. Id. Apr.	XXI.

Hunc codicem eſſe Sæc. X. ſcriptum, probat tum character, tum quia in cyclo 24 nota hæc marginalis ad an. Chr. 983 habetur: *Otto ſecundus imperator deceſſit, Otto tertius in regem elevatur*; nec fit deinceps ullius ſucceſſoris mentio.

Alter Codex, pariter membranaceus, in folio cuſtoditur in bibliothecâ Abbatiæ *S. Mathiæ* Apoſt. Treviris ſub num. 66, opus *Helbrici* monachi Sæc. XI, quod complectitur fragmenta chronicarum tabularum, hasque omnes *cum indictionibus*.

Primum incipit ab Anno Dni. 877, cui apponit *indictionem* X, Epactam III, Concurrentem I, Cycl. Lunar. I, XIIII Lunam paſchalem IIII Non., Diem Paſchatis VII id. Apr., Lunam ipſius diei XVIIII. Finit in anno Dni. 1063 per *indictionem* I, Epactam XVIII, Concurrentem II, Cyclum Lun. XVI, Lunam XIIII XV Kal. Maji, Diem Paſchæ Dominicum XII Kal. Maji, Lunam ipſius diei XVIII; à quo calculo *ſolùm* differt prædictum S. Maximini Mſtum, quòd hoc numeret dicto anno 1063 Concurrentem IIII, & Lunam in Paſchate XVIII; Beda verò impreſſus typo conſentit cum San-Mathiano Codice, præterquam in Lunâ ipſius diei, quam ponit XVI.

Secundum inchoat anno, ab Adam V̄IDX (6510) Domini M; *indictione* XIII, Cyclo Lunari X, Epacta XII, Concurrente B. I, & loco *Paſchatis* habet *Paſſionem Domini* III Kl. Aprilis, Luna XVIIII. Ad an. 1006 habet indictionem IV, ad an. 1007 V, ad an. 1008 VI. Exit verò anno ab Adam V̄IDLXVIIII, Domini MLVIIII, *Indictione* XII, Cyclo Lunar. XII, Epacta IIII, Concurrente IIII, Paſſione Dni III Non. April. Luna XV. De quibus notis ſolùm Indictio, Cyclus, Epacta, Luna ipſius diei, conveniunt cum tabulis ven. Bedæ, quæ habet concurrentem V, *San-Maximiniana* verò VI, coeteroquin cum Bedanâ concordans. Annos primos Sæc. XI ſic notat hoc fragmentum:

A. D.	Ind.	Cyc Lun.	Epact.	Conc.	Paſſio Dni.	Luna.
M	XIII	X	XII	B̄I	III Kl. Apr.	XVIIII
MI	XIIII	XI	XXIII	II	III id. -	XIII
MII	XV	XII	IIII	III	III Non. -	XVI
MIII	I	XIII	XV	IIII	VII Kl. -	XVIIII
MIIII	II	XIIII	XXVI	B̄VI	XVIIIKl. Maj.	XVIIII
MV	III	XV	III	VII	III Kl. Apr.	XV
MVI	IIII	XVI	XVIII	I	XIII Kl. Maj.	XVI
MVII	V	XVII	Nullæ	II	II Non. Apr.	XIII
MVIII	VI	XVIII	XI	B̄IIII	VII Kl. -	XV

Ultimum fragmentum deſinit an. Dni 1234, Indictione VII, Cyclo XVI, Epactâ XVIII, Concurrentibus VI, Lunâ XIIII paſchali XV Kl. Maji, Lunâ ipſius diei XX.

Apparet igitur, quòd omnes iſtæ tabulæ veteres connumeraverint *Cyclum indictionum.*

Redarguitur III.

Codice membranaceo in folio majore, quod Sæc. XI attribuit *Prodromus Hiſt. Diplom. Trevir.*, qui hinc deſumpſit ſuum vetus *Calendarium ſecundum* tomi I. pag. 394. Aſſervat hoc *Pſalterium chori*, in cujus fine extat Symbolum S. Athanaſii dictum, bibliotheca Eccleſiæ Collegiatæ ad S. Simeonem Treviris, libris vetuſtis tum manutum typo exaratis clara: præmittitur Calendarium; cui ſuccedit TABULA TEMPORUM, quam exhibeo in fine *ſub lit. A.* Breve illius Directorium dat iſtud: 1.) „ Ab *Epactis* præſentis anni *deorſum* ingrediens, per lineam Epactarum aſcende, „ usque dum *ſurſum* ejusdem anni *Concurrentes* invenias. 2.) Hinc ad ſiniſtram „ pergendo græcis litteris & lineâ *Concurrentium* annum incarnationis Domini in„ venies. 3.) In cœnobriâ ſupremâ *Concurrentes* incipiunt, & usque ad eundem co„ lorem per XXVIII lineas deſcendunt. 4.) *Viridis* color INDICTIONES ANTE „ DIONYSIUM deſignat: *auripictamentum* SECUNDUM DIONYSIUM: *Minium* „ *POST DIONYSIUM*, per XV lineas currentes.

Equidem à me deſiderabitur ulterior explicatio: ſed eſt, cur differam; potiùs autem his, qui ſapientes ſibi hactenùs videntur, propono quæſtiones:

1. *Quo-*

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0022-3

1. *Quotuplicem* hæc tabula complectitur *indictionem?* Unam? Plures? Et quam, vel quas?

2. Cur numerat tabula cellulas 19 *currentes*, & 28 *deſcendentes?*

3. Quid ſignificat cellula *rubra prima* in ſupremâ lineâ, & quot cellulas ipſam ſequentes numerat?

4. Cur quater apparet cellula *in medio ſecta*, duæ *rubro & viridi*, una diverſo rubro, una *flavo ac rubro* colore diviſæ?

5. Quî deprehendis ex tabulâ hâc, anno Chriſti nati primo fuiſſe *indictionem 4tam*, an. 18 *6tam*, an. 531 *9nam*, an. 532 *10mam*, an. 1007 *5tam*, an. 1064 *2dam*, an. 1103 *11mam*, an. 1634 *2dam*. an. 1720 *13tiam*, an. 1774 *7mam?*

6. Quotuplici viâ parabis tibi iter ab anno 1596 ad *ulteriores* usque huc & *porrò* indictiones?

7. An ſuccedet tibi res, ſi *primam* indictionem cujuscunque *quindenæ* incipias numerare *à cellulâ*, quæ flavam, viridem, rubrámve *præcedit*; quin primam numeres *in ipsâ flavâ*, & reſpectivè cæteris?

8. An probabis ex tabulâ, quòd ejus inventores uſi fuerint regulâ, P. *Dionyſii PETAVII?* cujus eſt ſyſtema ſequens, e. g. pro

A. C. 312 indictio O | *Hic prima incipit, nec ſignatur.*
" 313 - - I | *Hic prima ſignatur, nec incipit.*

In cujus ſequelam PETAVIUS *de doctrin. temp. lib.* 12. *cap.* 2. ſcribit: *natus eſt Chriſtus* INDICTIONE V *A SEPTEMBRI*, *vel A JANUARIO IV*. Verùm hæc ſententia *disjunctiva* ex veterum calamo non profluxit; nam hi paſſim ſcripsêre, *Chriſtum* 25 *Decemb. natum eſſe, ſub indictione IV*, cum Ven. *BEDA* pag. 321 in Canonibus: *quartâ indictione ſecundùm Dionyſium* DOMINUS *natus eſt:* hujus autem initium duxerunt à Septembri Decembrem *præcedente*. Sic habet

A) Laudatum Calendarium San-Maximinianum Sæc. X: VIII *Kal. Octobr. Natalis Sčti Hrotberti*: & in eâdem lineâ minio: *Indictionum exortus.*

B) San-Mathian. Sæc. XI: VII *Kl. Octobr. Conceptio S. Joan. Bapt.*; & minio: *Hic indictiones incipiunt & finiuntur.* Et

C) Codicillus pergamenus S. Simeonis in fol. minore fol. 5 notarum temporis mutationes ſic docet:

» *Cyclus Lunaris* in *Januario* omni anno mutatur.
» *Concurrentes* in Kl. Martii.
» *Epactæ* in *Kal. Septembris.*
» *INDICTIONES VIII Kal. Octobris.*
» Anni ab *Incarnatione* Domini VIII *Kal. April.*
» Anni ab origine mundi XI *Kal. April.*

Et hac ratione *Chriſtus* Dominus natus eſt *Bedæ* & aliis *Epactâ XI*, *Concurrentibus V*, *Indictione IV*, *Cyclo Lunari XVIII*, ſingulis his notis eo anno modò exortis, quo natus eſt Dominus: id quod *regulæ Petavianæ* quoad indictionis cujusque nuncupandum initium non congruit.

PARERGA.

Ex prælaudato S. Maximini MSto.

I.

Cyclus decennovalis ſic ponit: A. Incarnationis Domini DCCCCXLII (an. 942) INDICTIO XV.

Econtrà ibid., in Calendario cyclum ſequente, translatio Corporum SS. *Maximini*, *Agritii*, & *Nicetii* ex inferiore, utpotè aquis ſubterraneis merſâ cryptâ in modernam, ad quam ex choro deſcenditur, ſic notatur: *III. ID. Octobris* (13 Octobris) *Treviris dedicatio baſilicæ Sti Johannis Evangeliſtæ* (poſteà S. Maximini) *Translatio corporum beatiſſimorum confeſſorum atque pontificum Maximini Agritii atque Nicetii in eandem eccleſiam. Facta ſunt autem hæc ab Incarnatione Domini* DCCCCLII. INDICTIONE PRIMA: Ergò jam à Septembri anni 942 incepit *indictio I*, comes anni 943. ℞. Notator iſte computavit *Italicè*, ponendo cum multis, Chriſtum eſſe natum ſub *indictione III*, à Septembri anni Incarnationis primi exortâ, & ſic *anno uno ante æram vulgarem*; ſive (quod idem eſt) jam ad A. C. 312 ſcribendo *primam* indictionem; dum econtrà MStus Cyclus Decennovalis ex V. *Beda* deſumptus eſt, qui eam putavit *orientaliter*, Chriſtum natum conſtituens ſub *Indictione* IV.

II.

Idem *MS. Cyclus* ad an. 1026 ſic habet: ā *XXVI. Indictio* VIIII. ſed in *Tom.* I. *Hiſt. Dipl. Trevir.* pag. 361. *Conradi* II. Imp. cognomento *Salici* diploma pro S. Maximino ita ſignatur: *Odalricus Cancellarius ad vicem Aribonis Archi-Cancellarii recognovi Data* III. *id. Jan. Indictione* VIII, *anno D. I.* MXXVI, *anno autem Domini Chonradi ſecundi regnantis* II. *actum Treviris in Dei nomine amen.* ℞. Hinc clarè vides, quòd indictio VIIII, quæ adnotatur anno 1026, nondum fuerit in curſu 11. Jan. e. a.) ſed indictio VIII, profecta ex anno 1025 in annum 1026, Sep-

Septembri termino. Erat iſte annus *ſecundus* Regni *Conradi* II, utpote an. 1024. 8 Sept. Moguntiæ ab Aribone Arichiep. coronati.

I I I.

Idem MS. ā *XLII. Indictio X.* At *antiquis monumentis* proditum eſt, conſecrationem, i. e. canonizationis S. *Simeonis* publicationem, eodem anno peractam eſſe INDICTIONE IX, ſcribit C. Brower. Annal. Trevir. Tom. I. pag. 520 col. 2, & ſic refert: ANNO DOMINICÆ INCARNATIONIS MXLII, INDICTIONE IX, BENEDICTI PAPÆ DECIMO, REGISQUE TERTII HENRICI, CONRADI REGIS FILII, IV, XV KAL. DECEMBRIS, FERIA QUARTA. Contra *Joannes Linden*, ſæc. XVII Cleri Syndicus & S. Simeonis Canonicus, in ſuâ MS. Hiſt. Trevir. fol. m. 163 verſo teſtatur, ſub bullâ canonizationis ita ſcriptum fuiſſe: *anno dominicæ Incarnationis* MXLII, *Indictione X, Benedicti Papæ* VIIIIno, *Regisque tertii Henrici, Conradi Regis filii, anno* III° *canonizatus eſſe declaratus eſt Beatus Simeon Trevirenſis, quartâ feriâ XV Xbris à piiſſimo præſule Poppone, anno ordinationis ſuæ* XXVI, *juſſu & litteris Benedicti* IX *Papæ, & congregatio canonicorum ibidem ordinata.* Quid in diſcrepantibus his monumentis, quæ non ſunt lapidibus aut aliàs publicè propoſita, retinebitur? ℞. 1. *Annus* 1042, tum propter *feriam* IV, quæ hujus anni literam dominicalem C deſiderat, tum propter annum ordinati Popponis 26. 2.) *Indictio* X eadémque *Orientalis*, procedens ex Septembri anni 1042. 3.) *Annus* Benedicti IX nonus. 4.) *Annus* Henrici III *quartus.* 5.) XV Kal. Decembr. i. e. 17 Novembr., non XV Decembris.

I V.

Idem San-Maximianus Cyclus ponit an. 1063, quo deſinit, *indictionem* I, quam ſi producas in an. 1095, reſultabit huic adnotanda *indictio* III. Referente Eman. Gonzalez *ad cap.* 1. *de Capell. monachor. num.* I., *Steph. Baluzius* in additionib. ad *Petri de Marca* lib. 6. Concordiæ cap. 31. edidit ex vetuſto codice MS. Monaſterii Anianenſis textum

tum illum celebrem Concilii Claromontani, in quo ſic legitur: *Anno Dominicæ incarnationis MXCV.* INDICTIONE III. XIV *Kal. Decembr. celebrata eſt apud Claromontem Synodus.* Leges econtrà apud *Harduin.* Tom. VI. part. 2. col. 1735 *MXCV indictione* IV. XIV *Kal. Decembr.*: notavit in margine: *MS. Baluzianus habet: indictione* III.

Q. Quis horum codicum tetigit veram anni 1095 indictionem? ℞. *Uterque, poſterior nempe Italicam,* prior *Orientalem,* & ſic neuter per alterum corrigetur, quod velut odioſum declinat JCtus.

I. O. H. D.

no usque ad an. 1596.

reviris.

Ω.	↑.	∞ vel Ā.	B̄.
800.	900.	1000.	2000.

						A. C. prim. cycl. magn.	A. C. 4tus cycl. mag. ultra veter. tabb.
II n.	I	∴ III	IIII	V	IH 18	∞ XIE 1615
						455	2052
ll	llll Fl.	∴ Vl	Vll	l	ϒOΔ 474	B̄OA 2071
Vl	Vll	l	∴ lll	llll vir.	ϒϥΓ 493	B̄ϥ 2090
ll vir.	lll Ru.	llll	V	∴ Vll	ΦIB 512	B̄PΘ 2109
lll	∴ Vl	Vll	l	ll Fl. 1596	ΦΛA 531	B̄PKH 2128
lll	XV	XXVl	Vll	XVlll		
kal. --	XVl kl. --	Non. --	Vlll kl. --	Idus. --		
kal. Mart.	Vll Idus Febr.	llll kl. Mart.	XV kal. Mart.	ll Non. Mart.		
Kal. Apr.	Xll kal. Apr.	Vl Idus Apr.	llll kal. Apr.	XV kal. Maj.		
Non. Maj.	Vll kl. Maj.	ll Idus Maj.	V Non. Maj.	Xl kal. Jun.		
lll kl. Jun.	Vll Idus Maj.	V kal. Jun.	XVl kl. Jun.	Non. Jun.		
Con- curr.	Con- curr.	Em- bol.	Con- curr.	Embo- liſmi.		

Annis per græcobarbaros numeros ſignatis pro majore lectoris commoditate ſubdidi arabicos.

Cifræ latinæ intra 28 deſcendentes, & 19 currentes cellulas denotant *Concurrentes.*

Ru. Color Rubeus, ſive minium.

Fl. -- Flavus, ſive auripigmentum.

Vir. -- Viridis.

∴ Annus biſſextilis.

nmitate tabulæ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0027-1

TABULA CHRONOLOGICA INDICTIONUM ab anno Christi nati primo usque ad an. 1596.

Ex vetuſto MSto pergameno bibliothecæ S. Simeonis Treviris.

A.	B.	Γ.	Δ.	E.	S.	Z.	H.	Θ.	I.	K.	Λ.	M.	N.	ξ.	O.	Π.	Ϟ.	P.	C.	T.	ϒ.	Φ.	X.	Ψ.	Ω.	↑.	∞ vel Ā.	B̄.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.	100.	200	300.	400.	500.	600.	700.	800.	900.	1000.	2000.

* Annus Chriſti primus. *Quinque Concurrentes fuerunt Nativitatis Domini.* Ven. BEDA pag. 321 in Canonibus.

A. C. 2dus cycl. magn.	A. C. 3tius cycl. magn.																				A. C. prim. cycl. magn.	A. C. 4tus cycl. mag. ultra veter. tabb.
ϕΛΒ 532	∞ξΔ 1064	∴IIII Ru.	V *	VI	VII	∴II	III	IIII Fl.	V	∴VII	I	II	III	∴V	VI vir.	VII Ru.	I	∴III	IIII	V	ΙΗ 18	∞ΧΙΕ 1615
ϕΝΑ 551	∞ΠΓ 1083	VI	∴I	II Fl.	III	IIII	∴VI	VII	I	II	∴IIII Ru. / Viridis.	V Ru.	VI	VII	∴II	III	IIII	V	∴VII Fl.	I	ΛΖ 37	∞ΧΛΔ 1634
ϕΟ 570	∞ΡΒ 1102	II	III	∴V	VI	VII	I vir.	∴III Ru.	IIII	V	VI	∴I	II	III	IIII Fl.	∴VI	VII	I	II	∴IIII Ru.	ΝS 56	∞ΧΝΓ 1653
ϕΠΘ 589	∞ΡΚΑ 1121	V	VI vir.	VII Ru.	∴II	III	IIII	V	∴VII	I	II Fl.	III	∴V	VI	VII	I	∴III	IIII vir.	V Ru.	VI	ΟΕ 75	∞ΧΟΒ 1673
ΧΗ 608	∞ΡΜ 1140	∴I	II	III	IIII	∴VI	VII Fl.	I	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II vir.	III Ru.	IIII	V	∴VII	I	II	ϞΔ 94	∞ΧϞΑ 1691
ΧΚΖ 627	∞ΡΝΘ 1159	III	∴V Fl.	VI	VII	I	∴III	IIII	V	VI vir.	∴I Ru.	II	III	IIII	∴VI	VII	I	II Fl.	∴IIII Ru.	V	ΡΙΓ 113	∞↓Ι 1710
ΧΜS 646	∞ΡΝΗ 1178	VI	VII	∴II	III	IIII vir.	V Ru.	∴VII	I	II	III	∴V	VI	VII Fl.	I	∴III	IIII	V	VI	∴I	ΡΛΒ 132	∞↓ΚΘ 1729
ΧξΕ 665	∞ΡϞΖ 1197	II vir.	III Ru.	IIII	∴VI	VII	I	II	∴IIII Ru.	V Fl.	VI	VII	∴II	III	IIII	V	∴VII vir.	I Ru.	II	III	ΡΝΑ 151	∞↓ΜΗ 1748
ΧΠΔ 684	∞CΙS 1216	∴V	VI	VII	I	∴III Fl.	IIII	V	VI	∴I	II	III	IIII vir.	∴VI Ru.	VII	I	II	∴IIII Ru.	V	VI	ΡΟ 170	∞↓ξΖ 1767
↓Γ 703	∞CΛΕ 1235	VII Fl.	∴II	III	IIII	V	∴VII	I	II vir.	III Ru.	∴V	VI	VII	I	∴III	IIII	V Fl.	VI	∴I	II	ΡΠΘ 189	∞↓ΠS 1786
↓ΚΒ 722	∞CΝΔ 1254	III	IIII	∴VI	VII vir.	I Ru.	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II	III Fl.	IIII	V	∴VII	I	II	III.	∴V vir.	CΗ 208	∞ΩΕ 1805
↓ΜΑ 741	∞CΟΓ 1273	VI Ru.	VII	I	∴III	IIII	V	VI	∴I Fl.	II	III	IIII	∴VI	VII	I	II vir.	∴IIII Ru.	V	VI	VII	CΚΖ 227	∞ΩΚΔ 1824
↓ξ 760	∞CϞΒ 1292	∴II	III	IIII	V Fl.	∴VII	I	II	III	∴V	VI	VII vir.	I Ru.	∴III	IIII	V	VI	∴I	II	III Fl.	CΜS 246	∞ΩΜΓ 1843
↓ΟΘ 779	∞ΤΙΑ 1311	IIII	∴VI	VII	I	II	∴IIII Ru.	V vir.	VI Ru.	VII	∴II	III	IIII	V	∴VII	I Fl.	II	III	∴V	VI	CξΕ 265	∞ΩξΒ 1862
↓ϞΗ 798	∞ΤΑ 1330	VII	I	∴III vir.	IIII Ru.	V	VI	∴I	II	III	IIII	∴VI Fl.	VII	I	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII vir.	∴II Ru.	CΠΔ 284	∞ΩΠΑ 1881
ΩΙΖ 817	∞ΤΜΘ 1349	III	IIII	V	∴VII	I	II	III Fl.	∴V	VI	VII	I	∴III	IIII	V vir.	VI Ru.	∴I	II	III	IIII	ΤΓ 303	∞↑ 1900
ΩΛS 836	∞ΤξΗ 1368	∴VI	VII	I FL	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II	III vir.	IIII Ru.	V	∴VII	I	II	III	∴V	VI Fl.	VII	ΤΚΒ 322	∞↑ΙΘ 1919
ΩΝΕ 855	∞ΤΠΖ 1387	I	∴III	IIII	V	VI	∴I vir.	II Ru.	III	IIII	∴VI	VII	I	II	∴IIII Fl. / Rub	V	VI	VII	∴II	III	ΤΜΑ 341	∞↑ΛΗ 1938
ΩΟΔ 874	∞ϒS 1406	IIII	V vir.	∴VII Ru.	I	II	III	∴V	VI	VII	I Fl.	∴III	IIII	V	VI	∴I	II	III vir.	IIII Ru.	∴VI	Τξ 360	∞↑ΝΖ 1957
ΩϞΓ 893	∞ϒΚΕ 1425	VII	I	II	∴IIII Ru.	V	VI Fl.	VII	∴II	III	IIII	V	∴VII	I vir.	II Ru.	III	∴V	VI	VII	I	ΤΟΘ 379	∞↑ΟS 1976
↑ΙΒ 912	∞ϒΜΔ 1444	∴III	IIII Fl.	V	VI	∴I	II	III	IIII	∴VI vir.	VII Ru.	I	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II Fl.	III	IIII	ΤϞΗ 398	∞↑ϞΕ 1995
↑ΛΑ 931	∞ϒξΓ 1463	V	∴VII	I	II	III vir.	∴V Ru.	VI	VII	I	∴III	IIII	V	VI Fl.	∴I	II	III	IIII	∴VI	VII	ϒΙΖ 417	B̄ΙΔ 2014
↑Ν 950	∞ϒΠΒ 1482	I vir.	II Ru.	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II	III	IIII Fl.	V	∴VII	I	II	III	∴V	VI vir.	VII Ru.	I	∴III	ϒΛS 436	B̄ΛΓ 2033
↑ξΘ 969	∞ϕΑ 1501	IIII	V	VI	∴I	II Fl.	III	IIII	∴VI	VII	I	II	∴IIII Vir / Rub.	V Ru.	VI	VII	∴II	III	IIII	V	ϒΝΕ 455	B̄ΝΒ 2052
↑ΠΗ 988	∞ϕΚ 1520	∴VII Fl.	I	II	III	∴V	VI	VII	I vir.	∴III Ru.	IIII	V	VI	∴I	II	III	IIII Fl.	∴VI	VII	I	ϒΟΔ 474	B̄ΟΑ 2071
∞Ζ 1007	∞ΛϕΘ 1539	II	∴IIII Ru.	V	VI vir.	VII Ru.	∴II	III	IIII	V	∴VII	I	II Fl.	III	∴V	VI	VII	I	∴III	IIII vir.	ϒϞΓ 493	B̄Ϟ 2090
∞ΚS 1026	∞ϕΝΗ 1558	V Ru.	VI	∴I	II	III	IIII	∴VI	VII Fl.	I	II	∴IIII Ru.	V	VI	VII	∴II vir.	III Ru.	IIII	V	∴VII	ϕΙΒ 512	B̄ΡΘ 2109
∞ΜΕ 1045	∞ϕΟΖ 1577	I	II	III	∴V Fl.	VI	VII	I	∴III	IIII	V	VI vir.	∴I Ru.	II	III	IIII	∴VI	VII	I	II Fl. 1596	ϕΛΑ 531	B̄ΡΚΗ 2128
Epactæ		Nullæ	XI	XXII	III	XIIII	XXV	VI	XVII	XXVIII	VIIII	XX	I	XII	XXIII	IIII	XV	XXVI	VII	XVIII		
Terminus LXXlis.		Kal. Febr.	XII kal. --	V Idus --	IIII kal. --	XV kal. --	VI Id. --	VII kal. --	XVI kl. --	IIII Non. --	X kal. --	III Id. --	II kl. --	XIII kl. --	VI Id. --	V kal. --	XVI kl. --	Non. --	VIII kl. --	Idus. --		
Terminus XLlis.		VIII kal. Mart.	III Idus Febr.	VI Non. Mart.	XI kl. Mart.	VI Idus Febr.	III kal. Mart.	XIIII kl. Mart.	Non. Mart.	VI kal. Mart	Idus Febr	IIII Non. Mart.	VIII kl. Mart.	IIII Idus Febr.	Kal. Mart.	XII kal. Mart.	VII Idus Febr.	IIII kl. Mart.	XV kal. Mart.	II Non. Mart.		
Terminus Paſchalis.		Non. Apr.	VIII kal. --	Idus --	IIII Non. --	XI kl. --	IIII Id. --	III kal. --	XIIII kl. Maj.	VII Id. Apr.	VI kal. Apr.	XVII kl. Maj.	II Non. Apr.	VIIII kl. Apr.	II Id. Apr.	Kal. Apr.	XII kal. Apr.	VI Idus Apr.	IIII kal. Apr.	XV kal. Maj.		
Terminus Rogationum.		VI Idus Maji	III kal. Maj.	XV kal. Jun.	Non. Maj.	VI kl. Maj.	Idus Maj.	IIII Non. Maj.	X kal. Jun.	IIII Idus Maj.	Kal. Maj.	XIII kal. Jun.	VIII Id. Maj.	IIII kal. Maj.	XVI kl. Jun.	II Non. Maj.	VII kl. Maj.	II Idus Maj.	V Non. Maj.	XI kal. Jun.		
Terminus Pentecoſtes.		VIIII kl. Jun.	III Idus Maj.	Kal. Jun.	XI kal. Jun.	VI Id. Maj.	IIII kal. Jun.	XV kal. Jun.	VIIII Id. Jun.	VII kal. Jun.	Idus Maj.	III Non. Jun.	X kal. Jun.	IIII Id. Jun.	II kal. Jun.	XIIII kl. Jun.	VII Idus Maj.	V kal. Jun.	XVI kl. Jun.	Non. Jun.		
Concurrentes.		Concurrentes	Concurr.	Emboliſmi.	Concurr.	Concurr.	Embol.	Concurr.	Embol.	Concurr.	Concurr.	Embol.	Concurr.	Concurr.	Embol.	Concurr.	Concurr.	Embol.	Concurr.	Emboliſmi.		

Annis per græcobarbaros numeros ſignatis pro majore lectoris commoditate ſubdidi arabicos.

Cifræ latinæ intra 28 deſcendentes, & 19 currentes cellulas denotant *Concurrentes.*

Ru. Color Rubeus, ſive minium.

Fl. -- Flavus, ſive auripigmentum.

Vir. -- Viridis.

∴ Annus biſſextilis.

Alia veterum Computiſtarum ſchemata ponunt Concurrentes cum emboliſmis in ſummitate tabulæ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0028-7

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0029-6

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0030-8

Kr 3497

(x225 8755)

VD18

VD17

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0031-3

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0032-9

Die 2 Decembris, Anno MDCCLXXIV.
à medio 9 usque ad medium 11.

IN AUDITORIO NOVO JURIDICO
INTRA
COLLEGIUM Ssmæ TRINITATIS.

EXERCITIUM JURIDICUM
TENTAMINI PRO GRADIBUS
PRÆMITTENDUM,
PROPOSITIS EX JURE VARIO THESIBUS,

QUAS

PRÆSIDE ME

GEORGIO CHRISTOPH. NELLER,

J. U. D. & ad Ss. Theologiæ Doctoratum admiſſo, Ss. Canonum Profeſſore ordinario, inſignis Collegiatæ ad S. Simeonem Canonico Capitulari ex ordine octo presbyterorum, Reverendiſſimi & Sereniſſimi Domini Archiep. Trevir. S.R.I. Principis Electoris Conſiliario intimo & Examinatore ſynodali &c.

DEFENDET

NOBILIS, ORNATISSIMUS ac *PERERUDITUS*
D. JOANNES PETRUS REUL, TREVIR,
AA. LL. & Phil. Magiſt., Juris utriusque Emeritus, S.R.I. publici, Hiſtoriarum, & Praxeos Auditor.

Auguſtæ Trevirorum, typis ESCHERMANNIANIS.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-405682-p0033-4